

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupeného Mgr. Michalem Bieleckim, advokátem se sídlem Vodičkova 791/39, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2008, č. j. x, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 4. 2009, č. j. 18 Cad 81/2008 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Michalu Bieleckimu **se přiznává** odměna za zastupování, náhrada hotových výdajů a náhrada za promeškaný čas v celkové výši 7466 Kč. Tato částka bude vyplacena na účet jmenovaného do 60 dnů po právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též stěžovatel) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2008. Citovaným správním rozhodnutím odňala žalovaná stěžovateli podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění ode dne 6. 5. 2008 částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 4. 3. 2008 již stěžovatel není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavně výdělečné činnosti o 30 %. Podle § 44 cit. zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 % nebo jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Při posouzení věci se krajský soud opíral především o posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava ze dne 21. 8. 2008. Z něho zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele stav po blokové resekci v dolní části levé kosti stehenní pro melorheostózu v laterálním kondylu, kdy stav se dobře zhojil a funkce kolenního kloubu není podstatněji narušena. Za této situace považoval krajský soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XV, oddílu H, položky 49, písm. a), kdy z rozmezí 20 - 30 % stanovila komise střední hodnotu 25 % vzhledem k dobré funkci končetiny. Uvedená položka je určena pro stavy po zlomenině stehenní kosti (krčku, diafýzy, epikondylu) léčené konzervativně i osteosyntézou při dobré funkci končetiny. Ve svém celku považoval krajský soud citovaný posudek PK MPSV ČR za úplný odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku objasnila z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu stěžovatele vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Navíc ve svých závěrech uvedla, jaká jsou pracovní omezení stěžovatele a stanovila též okruh zaměstnání, která při dodržování při pracovních omezení je schopen vykonávat. Krajský soud uzavřel, že zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele ve výši 25 % je nižší než 33 % a u stěžovatele se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Stěžovatel tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí souhrnu nesplňoval podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny v ustanovení § 44 zákona č. 155/1995 Sb.

Kasační stížnost podal stěžovatel z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., pro vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (stěžovatel měl zřejmě na mysli písm. d) citovaného ustanovení) a dále z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť jak prvotní rozhodnutí žalované, tak rozsudek Krajského soudu v Ostravě, vycházejí z nedostatečně zjištěného zdravotního stavu stěžovatele. K uvedeným námitkám pak stěžovatel konkrétně uvedl, že ve věci bylo před krajským soudem nařízeno jednání na den 29. 4. 2009 v 10 hod. a 30 min. Podle protokolu o jednání se stěžovatel k tomuto nedostavil a soud usnesením rozhodl o tom, že bude jednat v jeho nepřítomnosti. Následně vynesl rozsudek ve věci. Důvodem nedostavení se stěžovatele na jednání však byla skutečnost, že byl předveden revizorem městské hromadné dopravy na policii, jelikož neuhradil pokutu (za jízdu bez platné jízdenky) a to z důvodu, že neměl dostatečný obnos finančních prostředků a dále z důvodu ověření trvalého pobytu. Přestože stěžovatel předložil policii pozvánku k nařízenému soudnímu jednání, propuštění nebylo okamžité a stěžovatel se nemohl dostavit k tomuto jednání včas. Současně s ohledem na dočasné omezení osobní svobody bylo stěžovateli znemožněno informovat soud o důvodech své nepřítomnosti a požádat o odročení jednání. Neprodleně po odpadnutí překážky tak stěžovatel učinil, bylo mu však sděleno, že ve věci již bylo meritorně rozhodnuto.

Podle článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Jednání v nepřítomnosti účastníka bez jeho souhlasu je krajní sankcí za svévolnou nebo vážnými důvody nepodloženou neúčast na jednání. V daném případě však zcela objektivní a pro stěžovatele nepřekonatelná překážka mu zabránila k jednání včas se dostavit. Stěžovatel tak byl nedobrovolně připraven o své základní právo být přítomen pro jednání své věci. Je zřejmé, že za odpovídajících okolností by popsaná situace byla dostatečným důvodem pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s. Z uvedeného důvodu má stěžovatel za to, že řízení trpí vadou, která mohla způsobit nezákonné rozhodnutí.

Dále je stěžovatel přesvědčen, že jak žalovaná, tak Krajský soud v Ostravě pro své rozhodnutí nedostatečně zjistili jeho zdravotní stav. Odborné posudky lékaře chirurga

ortopeda považuje za nedostatečné, jelikož jeho zdravotní potíže jsou rázu fyzického i psychického. Ošetřující lékař se stěžovatelem odmítá řešit jeho psychické problémy a nepovažuje je za důležité vzhledem k náročnosti operace, které se musel podrobit. Jedná se o dlouhodobě přetrvávající a stále se stupňující poruchy koncentrace a spánku při bolestech v končetině, a to zejména v klidové fázi v noci. Bolesti tlumí stěžovatel předepsanými sedativy a léky na spánek. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 4. 2009 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Z obsahu soudního spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Cad 81/2008 zjistil, že v žalobě proti napadenému rozhodnutí žalované poukazoval stěžovatel pouze na svoje ortopedické potíže a jako důkaz předložil pouze zprávu ošetřujícího ortopeda ze dne 28. 3. 2008. K jednání soudu dne 29. 4. 2009 byl tak stěžovatel předvolán vzorem č. 014 o. s. ř., tedy předvolánkou k prvnímu jednání ve věcech, v nichž může být jednáno bez přítomnosti účastníků. Z úředního záznamu ze dne 29. 4. 2009 pak Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel se ke Krajskému soudu v Ostravě dostavil v 11:10 hod. místo v 10:30 hod. a uvedl bez bližších podrobností, že cestou na soud byl zadržen policií a nestihl tak dojít k soudu včas.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě není zatížen žádnou z tvrzených procesních vad. Jak vyplývá z výše uvedeného, byl stěžovatel předvolán k jednání soudu (vzorem č. 014 o. s. ř.) a byl také předem seznámen s tím, že pokud se v určenou dobu k soudu nedostaví, nebrání jeho nepřítomnost rozhodnutí ve věci. Soud tedy respektoval ústavní právo stěžovatele zakotvené v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a poskytl mu i příslušné poučení. Jestliže se stěžovatel v určený čas na jednání soudu nedostavil, neměl krajský soud v okamžiku svého rozhodnutí žádný důvod, který by mu bránil vyhlásit rozsudek ve věci. Zajisté ani stěžovatel nepředpokládá, že je soud nadán schopnostmi, jejichž prostřednictvím dokáže při zahájení jednání určit příčinu nepřítomnosti účastníka, a že by tudíž měl za relevanci důvodů jeho nepřítomnosti nést nějakou odpovědnost. Nejvyšší správní soud k tomu navíc dodává, že důvod stěžovatelovy nepřítomnosti na jednání rozhodně nelze považovat za objektivní. Je zajisté jen na vůli stěžovatele, pokud cestoval bez platné jízdenky, odmítl zaplatit pokutu a byl poté zadržen policií. Takovéto chování stěžovatele jde pouze k jeho tíži, nikoli k tíži soudu, který si všechny své procesní povinnosti splnil. Důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak není dán.

K druhému uplatněnému důvodu pak Nejvyšší správní soud ve stručnosti uvádí, že v žalobě proti napadenému rozhodnutí žalované poukazoval stěžovatel pouze na svoje ortopedické potíže, psychické problémy uvádí poprvé až v kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu. Jedná se tak o nové skutečnosti, k nimž Nejvyšší správní soud s ohledem na ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. nemohl přihlídnout. Není tak dán ani důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě shledal Nejvyšší správní soud zákonným, kasační stížnost proto podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch. Správní orgán i v případě úspěchu nemá ve věcech důchodových právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Michalu

Bieleckimu, pak Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za dva hlavní úkony právní služby á 500 Kč (§ 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) k nimž náleží 2x režijní paušál á 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) celkově tedy 1600 Kč. Dále Nejvyšší správní soud přiznal zástupci stěžovatele náhradu jízdného v celkové výši 4266 Kč a náhradu za promeškaný čas v celkové výši 1600 Kč. Úhrnem tedy byla zástupci stěžovatele přiznána k úhradě nákladů právního zastoupení částka 7466 Kč. Uvedené náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. února 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu